

Søllerød Kommune har ydet et Tilskud paa 30,000 Kr. og Amtskommunen et Tilskud paa 10,000 Kr., altsaa i alt 90,000 Kr. Hvad jeg her gerne vil anmode om, er, at Staten vil paaskønne denne Offer-villighed ved, i dette Tilfælde som i saa mange andre, at yde Statstilskud til Anlæget af Havnen. Der findes i Øjeblikket kun 17 Fiskere derude, men naar Tallet ikke er større, skyldes det utvivlsomt den Omstændighed, at der ingen Havn er, og at Fiskerne har vanskeligt ved at bo der netop paa Grund af denne Mangel. At henvise dem til, at de kan bo i de andre Fiskerlejer, f. Eks. Taarbæk, som er det nærmeste, nytter ikke; thi efter hvad der er oplyst for mig, er Havnen i Taarbæk ikke tilstrækkelig stor til, at der kan skaffes Plads til flere Fiskerbaade end dem, der allerede findes. Og er der ikke Plads i Havnen, er der endnu mindre Plads i Land; der er hverken Boliger eller Stejlepladser i tilstrækkelig Mængde til, at et større Antal Fiskere end de, som alt bor der, vil kunne finde Ophold. Anderledes stiller Forholdet sig med Hensyn til Vedbæk; Fiskerne mener, at den Dag, man derude faar en tilstrækkelig god Havn — og det er jo en udmærket Begyndelse, der er gjort —, kan der skaffes baade tilstrækkelig Stejleplads til Tørring af Garnene og tilstrækkelig Plads til Opførelse af Boliger. Jeg vil derfor meget varmt anbefale, at Staten yder et Tilskud, f. Eks. 30,000 Kr.; Amtskommunens Tilskud paa 10,000 Kr. er betinget af, at Staten yder et Tilskud. At man har kunnet skaffe saa mange Penge ad privat Vej, skyldes den Omstændighed, at ogsaa andre end Fiskerne er interesserede i at faa en saadan Havn. Naturligvis har en Del Rigmænd, som vil faa Brug for Havnen til deres Lystfartøjer, bidraget betydeligt til de 50,000 Kr., men det er jo kun glædeligt, at disse to Interesser, Fiskernes og de Privatmænds, som har Evne til at yde betydelige Bidrag, har kunnet forenes, saa at der i Vedbæk kan skaffes Livsbetingelser for en meget stor Fiskerbefolkning, og det er jo samfundsmæssigt set en meget stor Fordel. Forslaget findes ikke paa Finanslovsforslaget, men jeg vil anmode Finansudvalget om at tage Spørgsmaalet op til velvillig Overvej-

else; saa haaber jeg, det vil lykkes Fiskerne og dem, der ellers er interesserede i Havnen i Vedbæk, at faa Staten til at yde et Bidrag ogsaa til den samfundsnyttige Opgave, der her er Tale om.

Jeg har i Fjor og for Resten ogsaa tidligere henstillet til Trafikministeren at faa indført den Betalingsmaade for Jernbanekort, som kaldes Ratebetaling, hvorved de, der kun har Raad til at købe et Jernbanekort for kortere Tid, en Maaned eller 2 eller 3, dog, naar de Maaned efter Maaned benytter Kortet i et halvt eller helt Aar, kan opnaa at have Kortet til omtrent samme billige Pris som de, der køber det for et eller et halvt Aar ad Gangen. Jeg skal nøjes med at henvise til de Bemærkninger, jeg tidligere har fremsat herom i Tinget, og gaa over til mit næste Spørgsmaal, der ogsaa vedrører den højtærede Trafikminister — ja, jeg er jo ikke den eneste, som har mange Spørgsmaal, Henvendelser, Anmodninger og Ønsker at rette til den højtærede Minister:

Der findes paa Finanslovsforslaget en Bevilling paa 90,000 Kr. til Opførelse af Tjenesteboliger ved forskellige Jernbanestationer. Der nævnes en hel Række Stationer, hvorfra man har modtaget Anmodninger, fordi der herskede Bolignød, og det var meget vanskeligt at skaffe Boliger til Portører og andre Tjenestemænd ved Jernbanen. Lyngby og Hillerød, som jeg særlig interesserer mig for, savnes desværre begge i den Række af Stationer, hvor der i første Omgang skal bygges Tjenesteboliger, og jeg vil gerne henstille, om Beløbet, 90,000 Kr., ikke kunde forhøjes, saa at man allerede i denne Omgang tog nogle flere Byer med og da navnlig dem, jeg her har nævnt. I Lyngby er Boligforholdene meget uheldige. Først i Oktober fik jeg saaledes Besøg af en Mand, der skulde være fraflyttet sin Lejlighed i sidste Halvdel af September. Han havde benyttet al sin Fritid, baade Aftenerne og de Søndage, der var til hans Raadighed, til at køre om paa Cykle baade i Lyngby Kommune og i begge Nabokommunerne for at skaffe sig Lejlighed, men det havde ikke været ham muligt, og han spurgte da mig som Formand for Sogneraadet, om vi ikke havde et Sted, hvor han kunde an-